

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exacta Facti Species Cum solida Remonstratione non
existentis Prætensæ Electionis Serenissimi Principis
Josephi Clementis Bavarïæ Ducis junctâ resolutione
diversarum quæstionum pro firmanda ...**

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Concluditur, non extare ullam Electionem pro Serenissimo Principe
Josepho Clemente Bavarïæ Duce â minori parte Capituli factam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38262

mea, & vice illorum, qui mecum consenserunt, eligo talem, uti punctualiter docet *Mandagot. de Election. in Cap. 22. & in Cap. 34.* ubi sequentia tradit.

Qua Collatione factâ statim facienda est per unum electio in Communi *Cap. in Genesi, de Elect.* ubi de hoc notatur, plene *Ludon Roman. in Cons. 209. Abb. in Cap. Quia propter Sc. Col. 6. vers. 5. tertium decimum.* Textus & Glos. & omnes Doctores *in Cap. sicut. de Elect. in 6. & in Cap. cum ab uno. de re jud. in 6.* & hoc intelligas verum esse, ubi est unus tantum modo in Scrutinio nominatus, vel etiam ubi plures sunt nominati, placet tamen omnibus, ut is solummodo eligatur, in quem major pars consensit; Cæterum ubi pluribus nominatis pars quælibet suo vult insistere nominato, tunc unus de parte quælibet, nominatum suæ partis debet eligere, mandato sibi facto ab his qui consenserunt in eundem, & si forte concordare nequeant, cui potestatem tribuant eligendi, ille tunc eligit, qui à pluribus suæ partis ad hoc fuerit deputatus, cum enim per unum Electionem fieri necesse est, ut est textus *in Cap. in Genesi. de elect.* & cum fieri non possit per plures, necesse est, quod stetur majori parti eorum, qui in unum consenserunt.

Ubi enim consenserunt in diversos, & quælibet pars vult suum eligere, tunc non dicet eligens, eligo vice omnium, sed vice illorum, qui consenserunt in eundem, & hoc debet fieri per verba singularis numeri, hætenus *Mandagot.*

Concluditur, non extare ullam Electionem pro Serenissimo Principe Josepho Clemente Bavariæ Duce à minori parte Capituli factam.

EX quibus in facto & jure ita solide firmatis, irrefragilibus iterum resultat conclusio, quod in præsentî casu pro serenissi-

renissimo Principe Josepho Clemente Bavariae Duce non
 existet electio, vel electionis actus, & consequenter frustra
 quaeratur, utrum ejus electio sit canonica, quae per sanctis-
 simum veniat confirmanda, cum impossibile sit, illam dici
 electionem canonicam, vel tanquam talem confirmari pos-
 se, quando nullus adest Electionis actus, & ipsa Electio in re-
 rum natura nunquam existit, sicuti in nostris terminis E-
 lectio non existat, sed sola duntaxat Electionis celebrandae
 praeparatoria, ex quibus nullum jus Serenissimo Principi
 Josepho Clementi acquiri potuit, singulares enim consen-
 sus qui in scrutinio dantur, & reliqui actus, ipsam commu-
 nem electionem praecedentes, remanent informes, imper-
 fekti, inanimes, nec Personae in scrutinio nominatae ullum
 jus, vel juris colorem tribuunt, sed in totum corruunt, &
 pro non factis habentur, si ipsa communis Electio, per
 unum, modo praeducto, subsequuta non fuerit, ut praecle-
 re docet *Passer. de Elect. Cap. 19. n. 33.*

Quae omnia procedunt, etiam si communis Electio, per
 ignorantiam, oblivionem, aut inadvertentiam omissa dice-
 retur, cum juris ignorantia non relevet a nullitate actus
 circa Electionem commissa, propter decretum irritans in
 concilio generali, & *Cap. Quia propter Ec.* adjectum, in ver-
 bis, *aliter electio facta non valeat.* Decretum enim irritans
 etiam afficit & ligat ignorantes, ejusque tanta est potestas
 & efficacia in annullando, quidquid sit in Contrarium, ut
 enervet omnem vim quorumcunque actuum, & ad instar
 fulguris, quidquid in oppositum invenit, destruat & ope-
 retur nullitatem, usque ab initio, ut plurimis Authoribus
 probat *Nicolartz ad concordata German. Tit. 3. dub. 2. n. 9.*

Qualis inadvertentia eodem minus excusari posset, si alle-
 gari contingeret, cum inter Dominos Capitulares, ad Ele-
 ctionem celebrandam votantes, diversi fuerint Juris utrius-
 que & SS. Theologiae Doctores, in quibus nulla debuit aut
 potuit cadere formae Conciliaris ignorantia, adeoque sem-
 per

per verum maneat non extare Electionem, quæ Electionis nomen mereatur, sed tantum Electionis celebrandæ præparatoria, quæ ob omiffam Communem Electionem remanent infecta, & ipfo jure elisa, per superius latè tradita ex *Passerin. d. Cap. 19. quest. 5. per tot. Et signanter n. 20. Et 33.*

Nec pariter excusationem meretur, si Domini Capitulares Electionem facere intendentes, prætenderent se culpâ & facto Minorum postulantium fuisse impeditos, quò minus communem Electionem, per unum suæ partis, in Capitulo Canonicè facerent, quia ex instrumento Notariali patet, nulli eorum fuisse inhibitum, multò minus quempiam ex iis verbo aut facto impeditum, quo minus ipsorum aliquis, in pleno Capitulo, loco inutilium Cavillationum, & frivolarum protestationum magno cumulo objectarum, Electionem communem faceret, si facere voluisset, dicendo paucis. Ego N. meo & eorum, qui mecum consenserunt nomine, Eligo Serenissimum Principem Josephum Clementem Bavarix Ducem &c. sicut vice & nomine majoris partis Capituli, per unum solemnem postulatio facta fuit, quam proinde Electionem Communem, cum ipsimet neglexerint, hinc est, quod facto suo proprio, & solâ eorum indispensabili culpa evenerit, ut communis Electio ab ipsis omiffa fuerit, adeoque de non existentia Electionis pro Serenissimo Principe Josepho Clemente, se ipsos in præsentiarum convictos agnoscere, & insuper fateri teneantur, per sanctissimum Dominum nostrum confirmandum non esse, ubi nullum præexistit confirmabile, cum non entis nullæ sint qualitates, & nulla prædicabilia, juribus vigilantissimis. Qualis porrò confirmatio eò minus sperari poterit à sua Sanctitate, attento, quod propter non existentiam communis Electionis, ipsa vota in Scrutinio data simul conciderint, neque in votorum numero amplius reputari possint, cum ex supra deductis constet, quod permissionem Communis Electionis, totum scrutinium evanescat, nec ad

*infernur a
sanctissi-
mo Ele-
ctionem,
que non
exstat*

ad Electionis actum ex eodem Scrutinio perveniri possit. *confir-*
 Quin imò omnes ij Electores, qui Electionem commu- *mandam*
 nem facere neglexerunt, tanquam delinquentes contra *non esse.*
 formam in concilio generali præscriptam, privari debeant
 pro ea vice eligendi potestate, ut expressè disponit textus
 conciliaris relatus in dicto Capitulo. Quia propter &c.
 in verbis, *Qui vero contra prædictas formas eligere attentave-*
runt, eligendi eâ vice potestate priventur. Ubi *Barbos. in collect.*
 n. 33. expressè inquit, eligendi potestate privari eos omnes,
 qui contra formam in concilio generali decretam, etiam
 sine fraude, eligere attentaverint.

Nec mirum, cum enim ante Concilium generale Late- *Infertur*
 ranense diversi, pro diversitate ingeniorum & factionum, *minorem*
 diversas formas eligendi Præsules excogitare & praticare *Capituli*
 conarentur, undè pericula imminebant Ecclesiis viduatis, *partem*
 summus Pontifex volens semel pro semper formam immu- *pro hac*
 tabilem observari, eandem præscripsit, voluitque esse in- *vice eli-*
 divisibilem, & in omnibus suis punctualitatibus indispen- *gendi po-*
 sabiliter observandam, cum ea expressâ in Contravento- *testate à*
 res adjunctâ poena, quod omnes ij, qui contra hujusmodi *sanctissi-*
 formam, in toto vel parte, cum vel sine fraude, etiam per sim- *mo esse*
 plicitatem peccarent, & de integritate formæ præscriptæ *privan-*
 aliquid ommitterent, ad novam Electionem, pro ea vice, non *dam.*
 admittendi, sed eligendi potestate pro ea vice privandi
 essent.

Adeò quidem, ut si major pars Capituli contra for-
 mam eandem peccaverit, potestas eligendi pro ea vice ad
 minorem Capituli Partem, etiam si illa minor pars in duo-
 bus, vel etiam in unico duntaxat consisteret, transire, & pe-
 nes illum unicum tota vis capitularis ad effectum pro ea
 vice eligendi Præsulem, residere debeat, uti multis autho-
 ritatibus firmat. *Passerin. de Elect. c. 31. q. 1. per tot.*

Sicut vice versâ si minor pars Capituli peccarit contra
 formam, illa sola privari debeat pro ea vice eligendi pote-
 state

state ita ut tota novæ Electionis activitas & potentia, argumento ducto à majoritate rationis penes, majorem partem remanere, seu, ut est terminus juris, residere debeat.

Tantum igitur abest, ut à sanctissimo Domino nostro Electio confirmanda veniat, quæ non extat, quin potius omnes illos, qui contra formam conciliarem ad eò patenter peccaverunt, omittendo id ipsum, in quo totus Electionis actus substantiatur, eligendi potestate pro hac vice merito privare valeat, ita ut sua sanctitas in præjudicium Capituli provisio, rem aliquam ex jure devoluto pro hac vice, sibi attribuere nequeat.

Attento, quòd provisiones Cathedralium vel Metropolitanarum Ecclesiarum in Germania, tam spectato jure Communi, quam stantibus specialibus concordatis, inter sedem Apostolicam, & Inclytam nationem Germanicam Anno 1448. initis, ad sedem Apostolicam aliter non devolvantur, quam si integrum Capitulum, in Electione vel postulatione, contra formam conciliarem peccaverit, vel indignum eligere aut postulare attentaverit.

Secus verò si una duntaxat Capituli pars contra formam peccasse comperiat, eo siquidem casu, etiam habità ratione juris communis, non devolvitur jus providendi ad Pontificem, sed solidatur totum jus novæ Electionis penes eam Capituli partem, quæ nec in forma peccavit, nec indignum elegit vel postulavit, non enim potest potestas eligendi transferrì extra Collegium, nisi omnes de Collegio deliquerint, ut plenè probat *Passerin. de Elect. Cap. 31. q. 1. n. 2.* in verbis: Nam vel omnes vocales voce privati sunt, quia aut fuere negligentes ad eligendum intra tempus à jure statutum, aut omnes elegerunt indignum aut omnes miserunt aliquid de forma Electionis, vel non omnes, sed pars aliqua deliquit, & est voce privata; In primo casu facultas eligendi transfertur ad alium omnino, nec in aliquo Electorum remanet, & hic transitus proprie dicitur, *devolutio*
ut

ut etiam consideravit Azor. part. 2. lib. 6. Cap. 27. Sed in secundo Casu, facultas eligendi non transfertur extra Collegium, sed manet apud non delinquentes, & ideo hæc propriè dicitur residentia facultatis eligendi, quia sic aliqui de Collegio ea privantur, ut tamen facultas eadem extra Collegium non transferatur, sed resideat in parte innocente, vel non deficiente.

Constito igitur ex præmissis, quod non extet electio pro Serenissimo Principe Josepho Clemente Bavarix Duce, & quod ideo à sanctissimo Domino nostro electio non existens, confirmanda non veniat, quin potius prætensi eligentes, qui tam graviter contra formam conciliarem peccaverunt, pro hac vice eligendi potestate, justitiâ dictante, privandi sint.

Idcirco supervacaneum quidem foret, de nullitate assertæ Electionis plura verba facere.

Ut tamen res undique reddatur evidentior, & justitia majoris partis Capituli luce meridianâ clarior, toti mundo ^{probatur} exposita, impartiali censuræ subjici mereatur, hinc supposito ^{non esse} sita, per impossibile, electionis alicujus existentia, illam tamen ^{confir-} à sanctissimo confirmandam ^{mandam} non esse, rationes suadent ^{Electio-} convincibiles.

Siquidem in facto conveniunt uno calculo, omnes ^{nem à mi-} Domini Capitulares & loquitur res ipsa, quod prætensa ^{Capituli} Electio innitatur novem duntaxat votis, & consequenter ^{in factam} in minore parte Capituli; proindeque ipso jure nulla remaneat, ita ut etiam datâ ejusdem existentia, à Sanctissimo Domino nostro confirmanda non veniat.

Communis etenim Canonistarum, nemine hæctenus viso discrepante, ea est sententia, quod à tempore sacrosancti Generalis Concilii Lateranensis, celebrati sub Innocentio tertio Pontificatus sui anno 18. nulla Electio Canonica reputari aut confirmari valeat, nisi celebrata fuerit à majore parte Capituli, non Comparatione minoris & re-

specu numeri, sed respectu & in ordine ad totum Capitulum, *Barbos in Collect. ad Cap. Quia propter. N. 27. Passer. de Elect. cap. 19. q. 5. N. 21.* ubi inquit, ad Canonicam Electionem nunquam sufficere miorem partem, etiamsi fuerit prudentissima & sanissima, quia ordinatio Concilii Lateranensis ad Electionem canonicam substantialiter requirit majorem Capituli partem, prout *Passer. dist. N. 21.* pluribus autoritatibus id ipsum comprobatur.

In cujus corroborationem diversi adsunt textus individuales. sic enim loquitur Pontifex in Concilio generali Lateranensi, *cap. 24. Quia propter diversas Electionum formas, quas quidam invenire conantur, magna pericula imminent Ecclesiis viduatis, statuimus &c. Ut is collatione habita eligatur, in quem major & sanior pars Capituli consenserit &c. alias Electio non valeat:*

Quæ conciliaris dispositio, cum sit novi juris induciva, expressè statuens eam solam Electionem valere, quæ à majori parte Capituli celebrata fuerit, & post hujusmodi Conciliarem dispositionem, nulla in hanc usque horam alia emanaverit constitutio, declarans electionem à minori parte Capituli factam, ullo unquam excogitabili Casu pro canonica esse reputandam. Hinc inconcussa remanet sententia, nullam dari posse Electionem Canonicam, soli minori parti innitentem.

Declarant id ipsum variæ decretales, quæ Conciliarem dispositionem ab aliis Pontificibus subsequutæ sunt, inter cæteras quidem, clara est decretalis Gregorij noni in *Cap. Cumana. 50. de Elect.* ubi utramque Electionem nullam esse declarat, addita ratione in verbis &c. *Quia neutram Electionem comperimus ad majorem partem totius Capituli pervenisse.*

Eandem nullitatis rationem repetit dictus Pontifex Gregorius nonus in sua decretali relata, in *Cap. in genesi 55. de Elect.* ibi &c. *Cum in Concilio generali Lateranensi Casus veatur,*
ut is

ut is collatione habitus Eligatur, in quem omnes, vel Major pars Capituli consensit. Et iterum in alia sua decretali &c. in Cap. Ecclesia vestra 57. de Elect. in verbis. Cum in Concilio Lateranensi major pars Capituli exigatur, & statutum Generalis Concilij contineat inter cetera, ut is eligatur, in quem major pars consensit &c. & iterum &c. ibi. Cum major pars Capituli non consenserit, Electionem de fratrum nostrorum consilio duximus sententia-liter irritandam.

Quæ quidem decretales post Concilium Lateranense emanatæ ad Literam testantur, quod post dispositionem ejusdem Concilij nulla possit dari Canonica Electio, neque pro Canonica à summis Pontificibus haberi, aut confirmari, nisi celebrata fuerit à majori parte Capituli.

Ut proinde in casu nostro, ubi in confesso est, solam duntaxat minorem Capituli partem vota sua in Eligendum direxisse, ejus Electionem, si Electio facta esset, nullatenus per sanctissimum confirmandam esse in præjudicium majoris partis, de nullitate reclamantis & opponentis.

Maximè stantibus specialibus concordatis inter S. sedem Apostolicam & nationem Germanicam initis, in quibus facta sedes per Contractum ultrò citròque obligatorium, expressè pacta est, se non velle in præjudicium Capitulum Cathedralium & Metropolitanarum Ecclesiarum Nationis Germanicæ, ullas alias Electiones confirmare, nisi quæ Canonice fuerint, in verbis &c. Item placet nobis, quod in Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis fiant Electiones Canonice, quæ ad dictam sedem deferantur, & si canonice fuerint, eas confirmabimus, Proinde cum modernus Sanctissimus Dominus noster dispositionem Concilii generalis Lateranensis, pro communi omnium Cathedralium Ecclesiarum utilitate, tantis vigiliis adinventam, & à suis Antecessoribus inviolabiliter observatam, in irreparabile præjudicium Illustrissimi Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ Coloniensis, evertere, sua sanctitas etiam concordata cum Capitulis

pitulis Cathedralibus & Metropolitanis Germaniæ, pro
 unione, pace & tranquillitate inter Romanam Ecclesiam,
 & Nationem prædictam perpetuò solidandis & conservan-
 dis inita, infringere non intendat: Imo ex plurimorum sen-
 tentiâ hujusmodi concordatis derogare non valeat, ut la-
 tissimè per rationes solidissimas contendit, *Rebuff. ad Con-*
cordata Gallie in præfat. ad Rubr. de collat. ver. Contrarium
Credo verius &c. Quin & Plurimi Pontifices per constitutio-
 nes motu proprio editas, sese nunquam concordatis deroga-
 re velle, vel intendere specialiter contestati sint, ut pro-
 bat *Nicolartz ad Concordat. Germaniæ. tit. 3. dub. 3. p. tot.*

Idcirco confidunt Domini Capitulares, Majorem, & sa-
 niozem Capituli partem constituentes, quod modernus San-
 ctissimus Dominus noster insistendo majorum vestigiis, ea
 quæ in concilio generali, & Concordatis prætactis, salubriter
 ordinata, & compactata sunt, non sit immutaturus, sed quod
 huic Metropolitanæ Ecclesiæ Coloniensi (quæ inter alias
 totius Germaniæ Ecclesias non immeritò singulari reflectio-
 ne digna est) talem justitiam administrari patietur, qualem
 causæ præsentis necessitas, & tam Concilij generalis, quam
 concordatorum prætactorum ratio, ac hujus Metropolita-
 næ Ecclesiæ, totiusque Archidiocesis & Patriæ Coloniën-
 sis pax, tranquillitas, & conservatio exposcit, salus enim
 populi in summo Principe semper suprema Lex esse debet.

Intelle-

Etus Capi-
tuli scri-
ptum 40.
de Elect.

Late ex-
ponitur.

Et quamvis nonnulli contendant, quod electio mino-
 ris partis in concursu postulationis non habentis duas ter-
 tias, sed solam majorem Capituli partem, soleat præferri,
 & confirmari.

Nihilominus hallucinantur gravissimè, & turpissimus
 est illorum error, qui sacrorum Canonum historicam pro-
 pagationem, verumque ac genuinum eorum sensum igno-
 rant, & qui solummodo superficialiter jura Canonica degu-
 stant, unius Doctoris primam hallucinationem, sicut grus
 gruem, allatis pedibus insequentes.

Etenim

Etenim quod opinionem suam, in *Cap. scriptum 40. de Elect.* fundari posse existiment, error est & facti & Juris aper-
tissimus.

Quem porro errorem, ut totus orbis agnoscat, re-
flectendum est.

Primò, quod dispositio *Cap. scriptum Ec.* contineat spe-
ciale Commissionem ab Innocentio 3. Pontifice sanè &
maximo & prudentissimo, factam Magistro maximo Nota-
rio suo (Hodie pròthonotarium dicimus) in causa Electio-
nis Celebratæ à minori parte de plebano S. Pauli de Vene-
tiis ad Ecclesiam Constantinopolitanam, & postulationis Ar-
chi Episcopi Eradiensis ad eandem Ecclesiam Constantino-
politana per majorem partem factæ.

Notandum secundo, quod hæc commissio emanave-
rit à dicto Pontifice Innocentio 3. ante indicationem concilij
generalis Lateranensis, prout patet ex ordine decretalium
in titulo de Electionibus registrarum, ubi dictum *cap. scri-
ptum Ec.* Est decretalis in ordine 40. quam demum sequun-
tur Capitula in Concilio generali Lateranensi publicata &
ad numerum decretalium relata, *cap. ne pro defectu 41. Quia
propter Ec. 42. quisquis 43. nihil 44.* postmodum subjiciun-
tur ordinata per immediatum Innocentij successorem Ho-
norum 3. *Cap. ut præterita 45. cum post 46. constitutis 47. Ec-
clesia vestra 48.* ac demum subnectuntur ordinata per Gre-
gorium 9. Honorij successorem, in *cap. cum in 49.* cum reli-
quis usque ad finem inclusive.

Notandum tertio, quod Concilium Lateranense ab eo-
dem Innocentio 3. celebratum fuerit, anno ejus Pontifica-
tus decimo octavo, à nato Salvatore 1215.

Notandum quarto, quod mors ejusdem Innocentij su-
pervenerit, *An. 1216.* & successores habuerit Honorium 3.
& post eum Gregorium 9.

Notandum quinto, quod demum in dicto Concilio ge-
nerali de *An. 1215.* immediatè ante Innocentij tertij obi-
tum,

tum, generalis illa ordinatio de nova hac forma in Electionibus celebrandis perpetuò observandâ, per eundem Innocentium adinventâ, & in Concilio publicata fuerit, in Capitulo Concilij 23. sub iisdem planè formalibus, pro ut ex eodem Concilio ad ordinem decretalium, in cap. *Quia propter* 42. est translata.

In qua conciliari dispositione, cum difertè statuatur, ut imposterum perpetuis futuris temporibus nullæ aliæ Electiones valeant, quam quæ à majori, & saniore parte Capituli, juxta formam conciliarem celebratæ fuerint, sequitur irrefragabiliter, quòd prætenfa specialis ordinatio in Capitulo *scriptum* &c. expressa fuerit totaliter abolita, neque in antea unquam ad similes casus pro jure communi extendenda, sed ad suos duntaxat terminos restringenda. Cum enim in Concilio nova fuerit forma adinventâ & publicata, cum adjecto decreto irritanti, quod oculos habet antè & retrò: Quid quæso post hujusmodi novam & perpetuam conciliarem dispositionem, cum specificâ abrogatione & cassatione quarumcùnque aliarum formarum, unquam turpius allegari potest, quam in præsentiarum velle allegare jus in Concilio generali abrogatum, si verum esset, quod Capitulum *scriptum*. Jus Commune antea continuisset?

Et hinc est, quod Pontifices, qui immediatè Innocentium secuti sunt, inter quos Gregorius nonus in ordine est secundus, in suis post Concilium Generale factis decretalibus, occurrente casu electionum à minori parte Celebratarum, tales prætenfas electiones, uti supra probatum est, semper declaraverint irritas, adjectâ ratione, *Quia in Concilio Generali Lateranensi expressè ordinatum & statutum fuerat, ut nullæ Electiones, in antea perpetuis futuris temporibus, pro Canonicis haberentur, aut Confirmarentur, nisi à majori parte Capituli essent celebratæ.* Consequenter cum inter S. sedem Apostolicam, & inclytam Nationem Germanicam, ad tollendas omnes difficultates, quæ occasione Electionum in
Cathæ-

Cathedralibus, & Metropolitanis Ecclesiis, non raro in eandem desolationem exoriebantur, *An. 1448.* specialia Concordata subsecuta sint, in iisque expressè pactum & concordatum fuerit, quòd nullæ Electiones confirmari debeant à sanctissimo, *Nisi fuerint Canonice*, sequela est, & manet infallibilis, quòd SS. Dominus noster præensam Electionem, quæ à majori parte Capituli celebrata non est, & quæ idèò canonica dici nequit, nunquam confirmare volet, quòd enim summus Pontifex conciliarem dispositionem, & concordata præacta, simul uno ictu evertere, ac omnem Canoniarum ordinationum, & concordatorum compagem dissolvere intendat, id ipsum Domini Capitulares, de moderno prudentissimo, & æquissimo, ac constitutionum Apostolicarum Zelissimo Pontifice, sibi minime persuadere patientur;

Proinde quidquid cum vacillatione scripserit Panormitanus in dicto Cap. *scriptum* &c. Quidquid etiam alii ejus sequaces, de observantia & stylo Curiae Romanæ allegent, quæ si curia soleat Electionem minoris partis præferre postulationi per majorem Capituli partem solemniter factæ de persona habili, & idoneâ; attamen certum est, quòd in Germania nullum dari poterit Exemplum, similem Electionem minoris partis, contradicente & opponente majore parte Capituli cum causæ cognitione per viam Justitiæ rejectâ solemnè & Canonicâ postulatione digni, confirmatam fuisse aut confirmari posse, stantibus concordatis, quæ non patiuntur, ut opponente majore parte Capituli, minoris partis Electio confirmetur, nisi forsitan major pars Capituli, vel contra formam Conciliarem peccasset, vel indignum elegisset aut postulasset, tali enim casu totum jus elegendi ad minorem partem transire superius concessum est.

Quin imò, quòd postulati à majori parte Capituli in Cathedralibus & Metropolitanis Ecclesiis Germaniæ hæcenus admissi fuerint, rejectâ electione minoris partis, exem-

D

pla

Pla probant quam plurima, è quorum numero singularem reflexionem meretur postulatio Joannis Marchionis Badensis, qui *An. 1456. 21. Junij.* atque ita aliquot annis post inita Concordata in Archi-Episcopum Trevirensis à majori parte Capituli postulatus, confestim agitatissimè in aram summam collocatus, *Et non obstante contradictione Dietherij ab Isenburg à minori parte Electi,* in possessionem Ecclesiæ, & totius Patriæ Trevirensis immixtus, subsequenter à Pontifice confirmatus, tandemque *An. 1459.* ab invictissimo Imperatore Friderico Regalibus investitus fuit, Testibus *Brevior. Annal. Trevir. lib. 19. pag. 290. vers. sedè per Jacobi &c. Kyriander in. annalib. Treviren. parte 15. p. 206. vers. Jacobo primo &c.*

Evidentissimo sanè indicio, quod in Germania, nulla unquam habita fuerit ratio electionis à minori parte celebratæ, etiam in Concursu postulationis. Testati sunt id ipsum Augustissimi Cæsares, & inter Cæteros quidem novissime Ferdinandus III. gloriosissimæ memoriæ, qui in literis ad Cardinalem Columnam datis, pro Carolo Casparo à Petra in Coadjutorem Trevirensis cum futurâ successione sub suâ sanctitatis beneplacito, nominato, in Concursu Hugonis Eberhardi Gratz, per minorem partem designati successoris, solam majorem Capituli partem in Electionum negotiis ex inveterata Germaniæ observantiâ semper consideratam fuisse & considerari debere, prudentissimè monet, sequenti sub verborum Tenore &c. Cum uterque prætendens causam suam nobis diligenter & exposuerit & commendârit, & nos maturè & sollicitè id negotii, pro eo ac ejus gravitas meretur, deliberavimus, sicut igitur sanctitati suæ in his quæ ad cognitionem pertinent, quicquam detrabere, vel derogare non intendimus, *Ita sane, cum res novi in Germaniâ, ac planè periculosi forent exempli, si in hoc vel simili casu majora vota in dubium vel disputationem vocarentur, hoc præsertim tempore, quo sopitis quæ Catholicis cum Aca-*
tholi.

tholicis intercedebant (non sine ingenti, quod dolemus ja-
 ctura) motibus, ex hac Catholici inter se ad præsentaneam
 non minus universæ reipublicæ Catholicæ in Germania
 quàm illius Archi-Episcopatus in Confinibus belligerantium
 adhuc inter se, & Christianissimi Regis siti ruinam, Committi
 possent, eique rei prævertere tum suam imprimis sanctita-
 tem, tum nos quoque ex officio Imperatorij nostri muneris,
 omninò deceat, benignè ac benevolè Reverendissimam Pa-
 ternitatem vestram requirimus, ut in his ad suam sanctita-
 tem accuratè referre, idque omni impensiore Curâ agere
 velit, ut siquidem id omitti non possit, sua sanctitas proces-
 sum informativum super prælibata electione à Petra, sine
 dilatione formari, ac totum negotium *ex usu consueto Ger-
 manie* & pro ut salus, & incolumitas Reipublicæ Catholi-
 cæ in Germania postulat, quanto ocyus terminari curet.

Quæ clara Invictissimi Imperatoris Ferdinandi III. no-
 stro jam adhuc currenti ævo, pro majori parte Capituli
 data testimonia, superabundanter probant, in Germania
 semper habitam fuisse reflexionem ad Concilium Latera-
 nense, & Concordata Germaniæ, nullasque Electiones vel
 postulationes tam Coadjutorum sede plena, quam succes-
 sorum sede vacante, admitti solitas esse, nisi à majori parte
 Capituli procefferint, sive Electio minoris partis cum po-
 stulatione vel Electione majoris partis concurrat, sive non.
 consideratum siquidem id unice fuit, quod tota activitas
 Capitularis in majori parte Capituli residere debeat.

In Archi-Diœcesi Coloniensi res quoque clara est, &
 adeò perspicua ut in legem Patriæ fundamentalem transie-
 rit, & pro unico ac indispensabili conservandæ Archidiœce-
 sis remedio, lege publicâ *An. 1462.* sancitum sit, quod
 omnes patriæ status & subditi, illum duntaxat pro Archi-
 Episcopo & Domino suo recognoscere debeant, qui à ma-
 jori parte Capituli fuerit electus aut postulatus, cum inter

electionem & postulationem: Germaniæ mores nullam differentiam agnoscant &c. verba unionis Patriæ sunt sequentia.

Item quando Capitulum concorditer, vel quando major pars Capituli Dominum elegit, si tunc aliquis, qualiscunque ille fuerit, intra vel extra Capitulum, in tali Electione discordiam excitaret, & dissensionem in patria causaret, ex tunc Nobiles, & Ordo Equestris, Civitates & universa Patria, Domino Electo obedientiam prestare debent, quilibet secundum conditionem sui status, & Dominum in Archi-Episcopatu defendere, & hujus rei Dominus ipsis erit Caput.

Qui textus unionis, licet de Electione loquatur, tamen postulationem quoque complectitur, cum jura & Instrumenta Antiqua inter Electionem & postulationem non faciant differentiam, his enim vocabulis indifferenter utebantur antiqui, teste Passer. de Elect. cap. 14. n. 1. & notum est, quod in Germania quoad administrationem virtute Electionis, vel postulationis suscipiendam, nulla hæcenus habita fuerit differentia, ut probant exempla relata in *summar. n. 5.*

Num. 5.

Licet Eminentissimus Dominus Cardinalis Landgravius de Fürstenberg, ad contestandum suum profundissimum erga S. sedem Apostolicam respectum, hæcenus administrationi sese ingerere noluerit sed eandem, *salvo tamen suo jure*, illustrissimo Capitulo relinquere maluerit, ut omnis contra postulationem cavillandi materia præscinderetur, & sanctissimo peculiari suæ Eminentiae devotio luculentius perspecta redderetur.

Confidunt ergo Domini Capitulares, majorem & saniorē Capituli partem facientes, imo sibi certo promittunt, tantam sibi injustitiam obvenire non posse, quantam Adversarij quidam Blateratores, non sine Contumelia sanctissimi Domini Nostri, passim ominentur, quod nempe postposita majori & saniori parte Capituli, sua sanctitas vota minora, contra sacrorum Canonum dispositionem, & in-

vete.

veteratam, tam hujus quam aliarum Cathedralium & Metropolitanarum Germaniæ Ecclesiarum observantiam, quin & contra Patriæ Colonienfis Legem fundamentalem, sit prælatura: Et profectò quod Cap. *scriptum* &c. non contineat jus commune, observandum in similibus casibus, sed quod ibidem sit facta specialis provisio per Innocentium 3. de consensu ambarum partium Contendentium, docet ipsa clara littera, in qua Pontifex Notario suo (quem hodiè protho Notarium dicimus) committit, & per Apostolica scripta mandat, ut super omnibus, coram sua sanctitate ab utraque parte propositis, non tamen sufficienter probatis, veritatem diligentissimè inquiret, Primo de meritis tam Electi quam postulati, secundò de meritis Eligentium & Postulantium. Ac tertio generaliter de omnibus quæ causam eligentium & postulantium instruere possent. Et denique quarto, *si partes Consenserint, procedat hoc modo, ut si confiterit de mutuo convenisse consensu, &c.* Tunc si postulatio non habeat duplo majorem numerum, Electionem Plebani confirmet &c. Ex quâ verborum structura sole clarius elucescit, provisionem istam non continere jus commune, sequendum in similibus casibus, sed esse specialem, pro eo solo casu factam provisionem de partium Consensu, sicuti benè animadvertit ibidem, *Gloss. in verbo confirmas &c.* hisce formalibus.

Propter hæc & alia quæ hic dicuntur, dicunt quidam, quod hæc decretalis jus commune non continet, sed fuit quadam provisio de consensu partium, & hoc verò per verba illa superius, Si partes consenserint, hoc modo procedas: Et eo, quod Papa admittit hic postulationem in discordia factam, cum per eum nullum jus acquiratur postulato, supra de postulat. C. penult. Et quia non consuevit admittere tales postulationes in tanta discordia, supra de postulat. bonæ memoriæ &c. sed ubi duæ Partes postulant, aliquem licet jus non acquiratur postulato, ut agere possit, tamen potest petere gratiam, & injuria fit ei, si non fiat ei gratia. Arg. ff.

de aqua quotid. Et est. l. i. §. permittitur. De hoc notat supra de postul. Et Capitulo penultimo, Et ultimo. Et idem crederem, si major pars postulat, quod gratiam deberet habere. Haecenus Glossa,

Glossam sequitur, Passerin. de Elect. cap. 24. quæst. 15. ubi intellectum dicti Capituli, scriptum ex professo fundamentaliter excusit, & N. 58. concludit in hæc verba; Sed Glossa ver. Confirmes Et. existimat, quod hæc decretalis jus commune non contineat. Sed quod fuerit provisio quædam facta de consensu partium, quod constat ex illis verbis textus, Etsi partes consenserint procedas hoc modo Et. Unde apparet, quod totus modus procedendi in casu illius decretalis, qui subsequitur ad illa verba, Et si partes consenserint Et. dependet à partium consensu, Et quod id, quod in ea decretali decernitur non conformiter ad regulas juris communis fuit provisio pro illo casu sumpta, accedente tamen consensu partium. Et hæc opinio Glossæ est vera Et fundata, ne dum ex ratione dicta, sed quia aliter textus ille est intelligibilis. Quamobrem dicendum est, illam non continere jus commune, sed particularem provisionem sumptam de consensu partium.

Ubi idem Passer. N. 62. diversas proponit absurditates, quæ ex contrario intellectu inevitabiliter sequuntur, primo quod dato hujusmodi intellectu, sequeretur per hoc unicum Capitulum esse abrogatam dispositionem conciliarem Lateranensem, quæ expressè vult, non posse Electionem esse canonicam, nisi fiat à majori parte Capituli, cum tamen Capitulum scriptum Et. sit decretalis, facta ante Concilium Lateranense, ideoque absurdum sit dicere, quod posteriorem Conciliarem dispositionem potuerit evertere, cum hæc conciliaris uti posterior evertat illam, uti anteriorem. Secundo quod jure Communi jus eligendi non devolvatur ad minorem partem, nisi major pars scienter elegerit indignum, Cap. cum in cunctis 29. §. fin. de Elect. & tamen admissio tali intellectu hujus decretalis sequeretur, quod
Electio

Electio devolveretur ad minorem partem, etiam si non maior pars elegisset indignum.

Tertio, in dicto Cap. *Scriptum* expresse præcipitur, ut si constiterit duplo majorem numerum in postulatam convenisse, quod cassata Electione, postulatio debeat admitti ubi &c. *Si duplo majorem facerent numerum, tu vice nostra postulationem admittas, plebani Electione cassata*; Cujusmodi dispositio, si jus commune contineret in similibus casibus observandum, inde sequeretur, quod omnis postulatio facta à duplo majori numero; seu à duabus tertiis, semper deberet admitti per sanctissimum, quod tamen Adversarij negare volunt.

Quarto in eodem Capitulo *Scriptum* &c. iterum discretè præcipit Pontifex, ut si constiterit pro postulato extare numerum duplo majorem; quod eo casu postulatio admitti debeat, licet postulatus sit Archi-Episcopus alteri Ecclesiæ alligatus, ibi &c. ac. (*Plebani Electione cassata*) ipsum Archi-Episcopum absolvas à vinculo, quo Eradiensi Ecclesiæ tenetur concedendo ipsum Constantinopolitanæ Ecclesiæ in Pastorem.

Qualis pariter dispositio, si continet jus commune, in aliis similibus casibus, de necessitate observandum, sequeretur & illud absurdum respectu partis Adversæ, quod omnis Episcopus, ad alium Episcopatum vel Archi-Episcopatum à duabus tertiis postulatus, per sanctissimum semper à vinculo prioris Ecclesiæ absolvi, & alteri Ecclesiæ, ad quam postulatus est, in pastorem concedi deberet, quam illationem nec à moderno Sanctissimo Domino nostro, neque ab ullo in sede Apostolicâ successore, unquam admitti posse, iterum Adversarij omnes uno ore conclamant.

Igitur ne Adversarij, & eorum sequaces, in voraginem & Labyrinthum absurditatum dilabantur, unde se extricare non poterunt, necesse est, ut cum *Passerino dicto Cap. 24. quest. 15.* concedant, prout veritas est, in dicto cap. *Scriptum* &c. non contineri jus commune sequendum in similibus

libus casibus, sed specialem duntaxat provisionem, pro eo casu factam de consensu partium, & quidem ante celebratum concilium generale Lateranense, in quo postmodum reprobatis omnibus aliis anterioribus electionum formis, nova conciliaris forma introducta, & statutum fuit, ut nulla alia Electio valeret, quam quæ à majori parte Capituli esset Celebrata.

Erronea ergo est eorum opinio, qui tradiderunt *in Cap. scriptum &c.* contineri jus commune, sequendum in casibus similibus, quam nec juvare posset integra Doctorum Centuria, cum non spectandum sit, quid Doctores scribant, sed ex qua ratione scripserint, multa enim obiter & perfunctorie ab illis traduntur, quæ inspectâ rei fundamentali veritate, erronea comperiuntur, uti magistraliter advertit, *Melchior Lotter de re benef. lib. 1. quest. 18. n. 13.* dicens, manifestum esse, quam sit periculosum ex Doctorum ambagibus, atque obiter dictis, controversias decidere, cum sæpe male accepta, pejus exponantur; Unde *lib. 1. q. 24. n. 185.* dicit, quod Doctorum opiniones sine ratione solidâ sint deridendæ, non imitandæ, & *lib. 1. q. 39. n. 99.* notat, multitudini Doctorum non semper esse deferendum in judiciis, ac demum *lib. 3. quest. 33. n. 75. & 77.* monet, quod sola numerositas Doctorum neminem movere debeat, nisi visi fuerint in fonte, Pro ut in præsentî articulo Juris ex modo deductis ad oculum patet, gravissimum errorem errasse Doctores, qui non inspecto veritatis fonte perluadere conantur electionem minoris partis præferri debere, aut posse postulatione per majorem Capituli partem factâ; Nisi forsân tam postulantibus quàm eligentibus suam respectivè postulationem & Electionem ad arbitrium sanctissimi submitterent, stante enim tali partium consensu liberum foret sanctissimo Electionem admittere postulatione rejectâ, secus verò si utraque pars suæ & postulationi & Electioni insistat, & quæstio sit an ex justitia Electio minoris partis confirmari possit, parte
 majore

maiore reclamante, & postulationis admissionem petente, & urgente, quo casu Electionem confirmari non posse, veritas est probata per *Passerin. d. Cap. 24. q. 15.* quam ex *Nationalibus* sequuntur, *Pyrbing. de Postul. Prælator. §. 4. Ludov. Engels de postul. prælat. n. 6. vers. sentiunt tamen.* licet in casu, de quo in præsentiarum agitur, supervacaneum sit dicti Capituli *Scriptum &c.* intellectum pressius investigare, cum semper certum sit, nullam hic extare electionem, vel à majori, vel minori, vel ab una tertia parte Capituli celebratam.

Quandoquidem luculenter superius deductum & probatum sit, solam extare nominationem personæ Eligendæ in scrutinio factam; *absque ullo subsequuto Electionis actu.* Ad hoc enim ut in concursu Electionis cum postulatione à majori parte Capituli facta, possit haberi aliqua ratio minoris partis, necesse est, ut ad minus extet Electio communis, per unum facta, prout in casu sæpè tacti Capituli *Scriptum &c.* tam postulatio solemnis, quam electio minoris partis, quo ad formam ipsam, quæ ante concilium necessaria erat, canonicè celebrata esse præsupponitur in verbis &c. *de meritis Electi & postulati &c. Et iterum in verbis &c. ubi hujusmodi Electio & postulatio celebrata fuerunt &c. & iterum in verbis, Tu Electionem Plebani Authoritate nostrâ confirmes. & iterum in verbis &c. Et hoc quoque casu Electionem confirmes.*

Quæ verba clarissimè evincunt ad litteram, quod in dicto capitulo *Scriptum &c.* præsupposita fuerit existentia Electionis, jam tum realiter, secundum formam canonicam celebratæ, non autem sola nominatio facta in scrutinio sine subsequuta communi Electione, seu absque reali Electionis actu &c. qualis Electio in terminis nostris notoriè deficit.

Et fanè quod nullo unquam casu habeatur ratio solius nominationis factæ in scrutinio, palam evincitur ex eo, quod licet electio minoris partis præferri debeat Electioni à majori parte Capituli celebratæ, si major pars scienter elegerit

E elegerit

elegerit indignum, uti disponitur, in *Capitulo cum in cunctis, §. finali. de Elect.* Tamen hoc demum procedat, si minor pars suum in Scrutinio nominatum communi, & publicâ Electione, per unum elegerit, quia absque tali communi Electione, non potest dici adesse electio, sed simplex nominatio facta in Scrutinio, quæ ad Electionem non importat, ut post Panormit. exactè probat *Passerin. de Elect. C. 31. q. 2. n. 9. & Io. his formalibus. Hinc tamen colligitur, quod minor pars, ut ejus electio sit valida, debet habere Electionis decretum, seu Electionem ab uno factam, ut supra cap. 19. q. 5. dictum est, & est de forma Electionis statuta in cap. Quia propter &c. Unde si sola major pars eligat, minori parte nihil aliud agente, nisi quod in scrutinio nominavit idoneum, sed illum postea non eligit Electione communi & publicâ, utraque Electio erit cassanda, Electio scilicet majoris partis, quia est indigni, & Electio minoris, quia non est Electio, sed simplex nominatio partis facta in scrutinio; Consequenter cum in nostro Casu sola extet nominatio facta in scrutinio absque Electione, per unum subsecuta, semper remanet verum dicere, in concursu postulationis solemnæ de Eminentissimo Cardinali Landgravio de Fürstenberg, non extare Electionem, sed solæ Electionis celebrandæ præambula, quæ ob non subsecutam communem Electionem ab uno, per verba singularis numeri, remanent infecta, uti superius punctualissimè probatum fuit.*

probat
votum Se-
renissimi
Principis
Badensis
non posse
computa-
ri in nu-
mero vo-
torum.

Qualis porrò sola prætenfa nominatio facta in Scrutinio, eo minus in præsentiarum pro Electione allegari meretur, attento, quod etiam si Electionis actus extaret, uti non tamen pro sustinenda irritatione votorum, pro hujusmodi jactatâ Electione militantium, talia in facto concurrant, quæ singula penè vota radicaliter, & ita quidem inficiunt, ut in numerum votorum referri nequeant.

Etenim de voto Serenissimi Principis Hermannii Marchionis Badensis, illa manifesta adest infectio, quam textus ipse in cap. *Quia propter &c.* subministrat, in verbis. *Illud autem*

autem penitus interdiximus, ne quis in Electionis negotio procuratorem constituat, nisi sit absens in eo loco, de quo debeat advocari, justoque impedimento detentus venire non possit, super quo, si opus fuerit, fidem faciat juramento, & tunc, si voluerit, uni committat de ipso collegio vicem suam.

In quo textu, pro sustinendo absentis suffragio, per Procuratorem ferendo, plura *Copulativè* præscribuntur, quorum primum est, ut absens in eo loco existat, ex quo ad Electionem citari debuisset. Secundum, quod sit legitimè impeditus, quo minus Electionis negotio personaliter interesse valeat. Tertium, quod de hujusmodi impedimento fides fiat corporali juramento, per ipsummet absentem corporaliter præstito, vel per procuratorem ejus nomine in vim specialis mandati, præstando, si exactum fuerit. Quæ omnia in Persona Serenissimi Principis Badensis, ejusque asserto procuratore, manifestè deficiunt, tunc quod absens fuerit, tam de tempore emanatæ Citationis, quàm celebrandæ Electionis, extra Archi-Diæcesin Coloniensem, Viennæ & Ratisbonæ commorans, & consequenter in eo loco, ex quo de jure non erat eum necesse ad Electionem vocare, *Gloss. in cap. cum inter de Elect. verbo Remoti &c.* Tum quod juramentum super legitimo impedimento, nec ipse corporaliter præstiterit, nec procuratori suo, ad illud in animam suam præstandum, mandatum speciale dederit, prout ad validitatem voti necessariò dandum fuerat. Tum quod Constitutus præsentis procurator, de insufficientia mandati, & de necessitate juramenti, super legitimo sui Domini constituentis impedimento præstandi, debitè monitus, neque speciale mandatum producere potuerit, neque juramentum præstare voluerit, aut potuerit, sed in Scrutinio suffragium dederit, domini constituentis periculo, & nullitate illius salvâ.

Ex quibus substantialibus mandati procuræ defectibus, evidens remanet votum hujusmodi fuisse, & esse ipso

jure nullum, ideoque in numero votorum minimè compu-
 tandum, *Barbos in d. Cap. Quia propter &c. n. 37. in verbis. Jul.*
Lavor. Var. Lucubrat. Tom. 3. tit. 4. Cap. 17. ex num. 45. ubi
num. 47. refert rotæ divisionem in Calaguritana beneficii
de Morillo 13. Novemb. 1620. coram bonæ memoriæ Ubal-
do, in qua fuit dictum, Tria requiri ad hoc, ut votum absenti
per Procuratorem possit sustineri, quæ sunt primò, ut quis sit in lo-
co unde evocari possit. Secundo, & quod justo impedimento de-
tentus venire non possit. Tertio, & quod Procurator habeat man-
datum ad jurandum super dicto impedimento. Et idem Barbos,
de jure Ecclesiastico univ. verso lib. 1. cap. 19. N. 101. & 108. cum
seq. ubi N. 109. & Lavor d. cap. 17. n. 36. refert, quod impe-
dimentum debeat esse verum, puta, quod vel ob inimici-
tias capitales, vel ob gravem infirmitatem, vel ob adversam
navigationem, venire nequeat, vel quod in castro obsessus
egredi non possit. & N. 110. subjungit, quod Procuratori asse-
renti legitimum impedimentum non credatur, nisi ad jurandum
in super impedimento, mandatum produxerit. Mandagot. de E-
lect. Cap. 11. p. tot. signanter in verbis; Quia de impedimento
absentis fides debet, ut est dictum, fieri, si opus fuerit, juramento,
ne cesse est, quod vel juret per se constituens, vel Procuratori suo,
quem ad eligendum ordinat, specialiter id committat, alias non
reputabitur sufficiens Procurator. Ubi idem Mandagot. se-
quentia subjungit; Sanè hoc juramentum duo Capitula contine-
bit, quod constituens erit, vel credit Electionis tempore bona fide,
ac sine fraude infra fines, ad vocandum absentes pro electionibus
deputatos, fines ipsos specialiter exprimendo, item quod impedi-
mento tali tenetur, propter quod non potest modo in Electionis ne-
gotio interesse, & credit vel dubitat, quod eodem impedimento te-
nebitur, cum Electio ipsa fiet &c. Ex quibus in propatulo est,
votum Serenissimi Principis Badensis, ob substantiales de-
fectus præactos, in numero votorum computari non pos-
se, adeoque octo duntaxat vora pro asserta Electione adesse;
maximè cum ultra talem nullitatem concurrat notoria pro-
 fessio

fessio armatae militiae, quam memoratus Serenissimus Princeps Badensis à pluribus retro annis, in qualitate Generalis secutus est, non solum recenter contra infideles, sed & pridem contra alios Europae Christianos Principes arma ferendo, acies instruendo, Urbes expugnando aliaque publica militaria officia exercendo, in occasionibus multifariis, in quibus ad saeva deventum fuit, ex quibus se ad votum in Electionibus ferendum, ratione incursum notoriae irregularitatis reddidit inhabilem, adeo ut ipsius votum in numero computari non possit.

Unde cum octo vota unam solummodo tertiam partem totius Capituli (consistentis in 24. personis vocalibus) constituant, & omnes ex adverso citati Doctores in eo conveniant, quod Electio ab una tantum tertia parte Capituli facta, nullo casu possit praeferi postulationi solemniter celebratae à majore parte Capituli, ex ea ratione, quod talis tertia, nihil participet de potentia, vel activitate Capitulari, ut fatetur, *Panor. in dicto Cap. Scriptum 56. N. 7. 514.* Idcirco ex propria partis adversae sententia concludenter sequitur, non extare in casu nostro Electionem, quae in concursu postulationis praeferi valeat.

Idque vel maxime ex eo, quod ultra modo deductam nullitatem voti Serenissimi Principis Badensis, aliae concurrant, tam hujus quam aliorum votorum ad Electionem directorem, insanabiles pariter nullitates.

Inter quas & illa non minima est, quod ne dum ex propositione saepe memorati Domini Comitis de Kauniz, in Capitulo facta, superius *N. 1.* adjuncta, sed etiam ex alia severissima comminatione, dignitatem Electoralem ab Ecclesia Coloniensi ad aliam Cathedralem vel Metropolitanam transferendi, si in Eminentissimi Domini Cardinalis Landgravij de Fürstenberg personam vota dirigerentur, diversorum Eligentium suffragia, ab ejusdem Eminentissimi postulatione territa fuerint, ita ut eorum vota contra

canonicas sanctiones in cap. quisquis 43. de Elect. & in cap. sciant cuncti 12. de Elect. in 6. pro immunitate Ecclesiastica, & omnimoda in Electionibus libertate conservanda, à summis Pontificibus, & conciliis generalibus editas, ac in S. Concilio Trident. sess. 25. cap. 20. innovatas, in numero votorum, ad sustinendam assertam Electionem Serenissimi Principis Josephi Clementis, computari non possint.

Tacendo amplissimas promissiones diversis Capitularibus factas, ad divertendos ab Eminentissimo Cardinali animos; prætereundo etiam gravissimas Comminationes de persequendâ, opprimendâ, & delendâ totâ familia, tam in Personis, quam in bonis, quæ per sæpè fatum Dominum Comitem de Kaunitz, cum perpetuo immunitatis Ecclesiasticæ, & libertatis Electionum canonicarum dispendio, aliis Capitularibus factæ fuerunt, in Eventum quo vota sua in Eminentissimi Cardinalis Landgravij de Fürstenberg Personam dirigere præsumerent.

Et quamvis similes minas, non ex speciali Inviētissimi Cæsaris mandato, sed à Ministris duntaxat processisse, Domini Capitulares sibi persuasum habeant, utpote de connatâ Augustissimæ domui Austriacæ incomparabili benignitate, & Ecclesiasticæ libertatis conservandæ Zelo, longè aliter sentientes, probari tamen poterit à Ministris Cæsareis, tales Comminationes, & respectivè promissiones factas esse, si sua sanctitas ad effectum examinandi Testes, specialem remissionem, visâ articulorum relevantiâ, concedendam necesse judicaverit. Prout etiam mediante hujusmodi remissionem probabitur, quibusdam Dominis Capitularibus ex litteris, ut dicebatur, Cæsareis, prælectum fuisse, quod quatenus vota in Serenissimum principem Bavariæ dirigent, per hoc gratiam Cæsaream promereri possent, si verò Contrarium facerent, illis indignationem Cæsaream indicarent.

Quidquid autem sit, an Eminentissimus Dominus Cardina-

dina-

dinalis Landgravius de Fürstenberg, sub prætextu tam enormium delictorum, ipsi in præfecta Capitulari propositione Domini Comitis de Kaunitz imputatorum, non citatus, non auditus, non convictus, ab Electione vel postulatione passivâ, per potestatis secularis Ministrum, excludi potuerit, uti minimè fieri posse probat *Passerin. de Elect. Cap. 2. q. 4. n. 82. & seq.*

Hoc tamen ex omni superabundanti pro nunc additur, quod pleraque vota, in Electionem Serenissimi Principis Josephi Clementis directâ, quæ aliàs in negotio Coadjutoriæ, pro futura Eminentissimi Cardinalis successione, unanimi consensu, sub religione juramenti Corporalis data fuerant, ab ejus persona declinaverint, expressè & prorsus erronea.

Siquidem notorium, quin & vulgi fabula est, quod plerique ex Dominis Capitularibus, qui in Electionem Serenissimi Principis Josephi Clementis consenserunt, eâ sinistra impressione persuasi fuerint, quasi Sanctissimus Dominus noster jam tum perpetuo immutabili decreto firmasset, quod nec Electionem de Eminentissimo Domino Cardinali Landgravio de Fürstenberg celebrandam, etiam si ea omni ex parte canonica foret, unquam confirmatura, neque illius postulationem, licet à duabus tertiis, imo ab omnibus, nemine excepto, in plenissima concordia fieri contingeret, admittenda esset, sed pro hac vice solam Electionem Serenissimi Principis Josephi Clementis, qualiscunque illa demum foret, etiam sanando substantiales juris & facti defectus, confirmare irrevocabiliter statuisset, ideoque vanum & inutile esset votum ullum in Eminentissimi Cardinalis postulationem dirigere, productis ad hujusmodi subornationis fidem stabiliendam litteris ex curiâ romanâ scriptis, vel quæ ex curiâ scriptæ asserebantur.

Quæ quidem sinistra subornatio licet à prudentioribus, de suæ sanctitatis prudentissimo Pontificatu longè melius

Ius informatis, merito explodi debuerit, nihilominus tam
 profundas in quorundam animis radices egisse experientia
 docuit, ut adhuc vulgi fama credat, Sanctissimum ita irrevocabi-
 liter decrevisse, adeo ut non defuerint, qui ad huiusmodi opinionem eo firmiter imprimendam, ipsa verba
 brevis à Sanctissimo. *die primâ Julij 1688.* ad suam Eminentiam, in puncto eligibilitatis directo, cujus copia datur sub
 Num. 6. N. 6. in tam sinistram sensum torquere præsumperunt, ut
 ex eo præactam suæ Sanctitatis intentionem colligi posse,
 passim persuadere conati fuerint; injuria suæ Sanctitati
 irrogata suo loco reponitur, hoc unice, ad nullitatem jacti-
 tate Electionis evidentius detegendam, dicitur, quod vota
 per talem falsam impressionem & subornationem data, sint
 ipso jure nulla, tanquam procurata per suggestionem,
 claudam causam talibus suffragiis in scrutinio ferendis.

Erroneam autem fuisse huiusmodi impressionem, pro-
 mittit pietas Sanctissimi Domini nostri, ejusque singularis
 solertia, pro conservanda libertate eligendi, vel postulandi
 personas, ad Regimen Cathedralium vel Metropolitanarum
 Ecclesiarum magis idoneas, quæ libertas penitus
 sublata foret, si eligendi vel postulandi facultas ad eos, qui in
 proprio gremio magis reperiuntur esse idonei, extendi non
 posset, sed ad unum vel plures suæ sanctitatis decreto coar-
 ctata fuisset; ad unicam etenim personam Electiones coar-
 ctari, nec ipsa Electionis vocula, nec natura rei, neque ca-
 nonica patitur dispositio.

Excludi autem voluisse Eminentissimum Cardinalem
 Landgravium de Fürstenberg, tam à postulatione solemnibus,
 quam ab Electione Canonica, eximie ejusdem virtutes, &
 multifaria Coloniensi Ecclesie à 40. & pluribus annis, præ-
 stita officia non permittebant.

Quin & contrarium suadebat suæ Sanctitatis declara-
 tio, eidem Eminentissimo Domino Cardinali facta, in indul-
 to providendi concessio, in quo expresse insinuatur, suæ
 Sancti-

Sanctitatis intentionem non esse, ut Eminentissimus Dominus Cardinalis Ecclesiae Argentinensi perpetuo, quoad vixerit, alligatus remaneret, sed quod ad alias etiam Cathedralis vel Metropolitanas Ecclesias, dummodo ipsum ad eas canonicè eligi, vel postulari contingeret, autoritate Apostolica transferri, vel de iisdem provideri, posset, ut docet clausula concernens sub *N. 7.*

Num. 7

Denique suae Sanctitatis voluntatem non fuisse, ut ullus de Capituli Gremio ab Electione, vel postulatione passivè excluderetur, testari fecit per litteras sui Domini Nuncij, ante Electionis celebrandae terminum *die 13. Julij 1688.* Illustrissimo Capitulo scriptas, in copia *N. 8.* adjunctas.

Num. 8

Manifestissimè vero eandem suae Sanctitatis semper fuisse intentionem, ut liberrimis votis ad electionem vel postulationem, absque exclusione alicujus personae in gremio idoneae, procederetur, illustrissimo Capitulo declaravit, in novissimo suo brevi de tertia mensis Julij 1688, ad omnes Dominos Capitulares directo sub *N. 9.*

Num. 9.

Dum in eodem ex paterna, quam pro Ecclesia Coloniensi gerit sollicitudine, Dominos Capitulares omnes expressè & vehementer in Domino hortatur, ut in eligendo Successore, augmentum divinae gloriae, unicè propositum habeant, *in eumque tantummodo conveniant, quem praeclearis magnoque Praesule dignis dotibus N. B. insignitum, ad omnes Pastoralis officij partes laudabiliter obeundas magis inter N. B. se ipsos (N. B. id est Capitulares) idoneum agnoscerent.*

Quae toties reiteratae tanti Pontificis declarationes concludentissimè probant, sinistram fuisse contrariam impressionem, ad animos Dominorum Capitularium ab Eminentissimi Domini Cardinalis postulatione divertendos, excogitatum: cui accedit, quod quatuor Presbyteri Canonici Capitulares, ad dirigendum vota sua in Serenissimum Principem Josephum Clementem, ex hac quoque potissimum causa fuerint permoti, ut & penes Capitulum ad 8.

F

vel

vel 9. annos permaneret Administratio, tam in Spirituali-
 bus quam temporalibus, & redditus Archi-Episcopalis men-
 sæ ad extinguenda debita Archi-Diœcesis applicarentur,
 Cuilibet verò sanæ mentis considerandum relinquitur, an
 inutilitatem Archi-Episcopatus Coloniensis hæc administra-
 tio cedere valeat, annon porius eadem extremam post se
 traheret ruinam, benè considerato, quod Archi-Diœcesis
 Coloniensis, tum propter suam situationem, tum vicinos
 Principes, qui magnam ejusdem partem sibi appropriarunt,
 Potentem Principem & rerum gerendarum expertem re-
 quirat, qui & deperdita recuperare, & ea conservare possit,
 quibus indies insidiæ struantur; exiguum etiam sanè emol-
 lumentum, ex redditibus Mensæ Archi-Episcopalis redun-
 dare posse, notorium est, quandoquidem Mensa Archi-E-
 piscopalis, solutis pensionibus, annuè summam 45000. scu-
 torum Romanorum non importet, in necessarios Mini-
 stros, inevitabiles expensas & sustentationem Administra-
 toris quasi integraliter impendendam, unde evidens est,
 quod administratio hæc Archi-Diœcesi foret periculosa &
 damnosa, sustineri quoque possit, pacta hæc esse omninò
 exorbitantia, & propositionem harum conditionum sum-
 mopere præsumptuosam, ac si ministri Bavarici super tota
 Authoritate Pontificia disponere possent, quæ iterum satis
 manifestè docent, dictos Dominos Capitulares erroneis
 plenè impressionibus ad Electionem motos fuisse, ut ita sin-
 gula in unum Collata plenissimè evincant, pro Serenissimo
 Principe Josepho Clemente Baviaræ Duce &c. non extare
 Electionem, quæ à Sanctissimo veniat confirmanda: Maxi-
 mè cum Serenissima sua celsitudo demum, sede vacante,
 eligibilitatis indultum sub die 19. Junij 1688. obtinuerit, quod
 in aliorum de gremio existentium (quibus solis jus electio-
 nis passivæ quæsitum erat) præjudicium minimè extendi
 potuit.

Restat igitur solummodò in præsentiarum inquirere,

an ad postulationem validam & canonicam, sola major pars Capituli suffragetur, ad hoc, ut à Sanctissimo admittenda veniat.

Pro cujus resolutione breviter respondetur, quod postulatio à sola majori parte Capituli solemniter, juxta formam Capituli quia propter &c. celebrata: sit valida, & per Sanctissimum admittenda, Latè Passerin. de Elect. Cap. 24. q. 6. per tot. prout postulationes per majorem Capituli partem factas, hætenus à Sanctissimis Pontificibus, in vicem Canonice Electionis, utpote in cujus locum subintrant, semper admitti solitas esse, omnium temporum testata est experientia.

Idque ex ea viva ratione, quia postulationes perpetuo fiunt de personis magis habilibus, magis idoneis, & magis Ecclesie utilibus, ideoque semper continent causam evidentis Ecclesie utilitatis vel necessitatis, & ex hac ratione continere dicuntur causam justitiæ merito impellentis superiorem, ad admittendas ejusmodi postulationes, utilitatis causam factas, uti insinuat Lotter. de re benef. L. 3. q. 17. n. 234.

Et in puncto, quod confititur de utilitate in Ecclesiam redundaturam per postulationis admissionem, vel de damno ex admissionis denegatione in Ecclesie perniciem pullulaturam, semper superior teneatur, ex lege justitiæ admittere postulationem, etiam in discordia factam, dummodo à majori parte Capituli facta sit, articulo specialiter discusso, probat Passer. de Elect. Cap. 24. q. 14. n. 48. ubi inquit, *Nam quod superior teneatur admittere postulationem, contingere potest ex lege Justitiæ Legalis connaturali officio superioris, per quam tenetur necessitati Ecclesie subvenire, & boni Communis utilitati consulere, & in hoc casu tenetur superior admittere postulationem, etiam factam in discordia, dummodo sit facta à majori parte.*

Quibus omnibus in præsentis contingentiæ facti maturo judicio ponderatis, remanet primo conclusio firma, pro Serenissimo Principe Josepho Clemente, utriusque Bavarie

44.

Duce, non extare electionem à sanctissimo confirmandam, sed postulationem Eminentissimi Domini Cardinalis Landgraviij de Fürstenberg à majori & saniori parte Capituli solemniter factam, remanere canonicam, & à sua sanctitate in Evidentem Coloniensis Ecclesiæ utilitatem, justitiâ & æquitate dictante, omninò admittendam.

Facta enim est ab omnibus Prælatibus Illustribus, videlicet Præposito, sub Decano, Chori-Episcopo, Scholastico, Diacono Seniore, Diacono Juniore, Thesaurario, aliisque ex ordine sequentibus senioribus Illustribus Capitularibus, majorem & saniozem Capituli partem indubitato constituentibus.

Postulatur persona de gremio Capituli existens, & quam sua sanctitas post affecutionem Episcopatus Argentinensis, mediante dispositione, de gremio Capituli Coloniensis remanere voluit, ut prius de gremio illius extiterat.

Cujus dispensationis virtute, Eminentissimus se Eligibilem mansisse credit, ut prius ante affecutionem Episcopatus Argentinensis ad Archi-Episcopatum Coloniensem eligibilis fuerat, ideoque de speciali indulto eligibilitatis parum sollicitus fuit.

Postulatur persona de negotiis Capituli, Ecclesia, totiusque Patriæ Coloniensis longissimâ rerum experientia, præ cæteris informatissima.

Utpotè quæ pro Ecclesia & Patria Coloniensi, in qualitate Canonici Capitularis ultra quadragesimum, in qualitate Scholastici & Prælati ultra trigesimum annum, in qualitate Decani vero & primarij Prælati, ab annis pluribus, ne dum indefessos Labores exantlavit. Sed etiam maxima eidem Ecclesiæ & Patriæ officia & beneficia hæctenus præstitit, & ulteriora præstare potens est & parata, ideoque merito ipsi obtingere debeat, quod jubent sacri Canones *in cap. nullus: dist. 61. ut habeat unusquisque fructum sue militie in Ecclesia, in qua suam per omnia officia transegit etatem.*

Postu-

Postulatur ille, quem Serenissimus Claræ memoriæ, postpositis propriis consanguineis, sibi vivo Coadjutorem & defuncto Successorem, præ cæteris Ecclesiæ utilissimum designavit, quin & pro illius admissione in extremis penè constitutus, suæ Sanctitati instantissimè supplicare non desistit, per litteras, quæ dantur *summar. 10.* *N. 10.*

Postulatur idem ille, cui Successionem in Archi-Episcopatu Domini Capitulares concordibus votis non ita pridem, mediante Coadjutoriâ à Sanctissimo concedi intensissimè petiverunt, insuperque sede per obitum vacante, pro obtinenda hujusmodi successione iteratis literis sub *N. 11.* adjunctis, desideria sua Sanctissimo Domino nostro *N. 11.* plenius explicaverunt.

Postulatur persona, quæ præclaris, magnoque Præsule dignis dotibus insignita, ad omnes Pastoralis officij partes laudabiliter obeundas, maximè est idonea.

Quæ ad Ecclesiam & Patriam Coloniensem piè fortiter, prudenter & pacificè regendam & administrandam, omnium judicio reperitur capacissima.

Quam Sanctissimus Dominus noster, propter eximias virtutes, & meritorum magnitudinem, purpurâ cardinalitiâ sublimavit.

Quæ denique talis est, qualem sua sanctitas, in ultimo Brevi, ad Illustrissimum Capitulum directo, & supra *N. 9.* adjuncto, desiderare testata est, monendo vehementer in Domino Capitulares omnes, ut ex proprio gremio, in eum tantummodo convenirent, quam *NB. inter se ipsos* magis Idoneum agnoscerent.

Cum tali postulato, concurrat Serenissimus Princeps Josephus Clemens utriusque Bavariae Dux, à solis quatuor Junioribus Illustribus, apud Ecclesiam non residentibus, adeoque rerum Ecclesiae, & Patriae, vix ullam notitiam habentibus, uti & à quatuor duntaxat junioribus Presbyteris Canonicis Capitularibus, Capituli gremium ante paucos annos prius ingressis, praetensè electus, 17. aetatis annum vix ingressus, haecenus necdum Capitularis, in Ecclesia Coloniensi nunquam visus, duabus aliis Ecclesiis Cathedralibus, Frisingensi videlicet & Ratisbonensi alligatus, de Principali praepositura Berchtesgadensi provisos, administrationi suscipiendae adhuc impar, ante 18. annum ad Collegium Electorale inadmissibilis, & in quo singula in praesentiarum adhuc desiderantur, quae in postulato superabundant.

Postulatum ergo admittendum & praefendum, urget canonicae Postulationis Justitia, suadet sana ratio, & evidens Coloniensis Ecclesiae exposcit utilitas. Fiat, fiat.

PRÆ.